

53. évfolyam, 3. szám
2024. III. negyedév

Zalaerdő

A ZALAERDŐ ZRT. DOLGOZÓINAK LAPJA

Színkavalkád

FOTÓ: FÜLÖP VERONIKA

**SZÍNES, HANGULATOS ŐSZEL
AJÁNDÉKOZOTT MEG A TERMÉSZET**

2

VADÁSZATI ÉRTEKEZLET

Szakmai egyeztetés
szezonzkezdet előtt

10

HOBBI

Kutyatenyésztés:
a küllemnél is
fontosabb...

14

PARTNEREINK

Halat csak meg-
bízható helyről

Szakmai egyeztetés...

...a szezonkezdet előtt

FOTÓ: LÓGÁR PETRA

A Zalaerdő Zrt. vadgazdálkodása több évtizedes múltra tekint vissza. Ennek részeként esztendőről esztendőre összehívjuk a vadászati értekezletet, amelyre a gímszarvasbika vadászati idényének „előestjén” kerül sor. A találkozók célja a vadgazdálkodás aktuális helyzetének áttekintése, a szakmai tapasztalatok megosztása és az előttünk álló bógési időszak feladatainak pontosítása. Szeptemberben a hivatásos vadászok figyelme a gímszarvasbika vadásztára összpontosul, hogy az ideérkező vendégvadászok számára emlékeztető és sikeres vadászati élményeket biztosítsanak.

Az idei évben a Lenti Erdészet Olgamajori Vadászháza szolgált az esemény helyszínéül augusztus 26-án. Rosta Gyula vezérigazgató a szakmai rendezvény nyitásként köszöntötte a megjelent erdészetigazgatókat, műszaki vezetőket, erdőgondnokokokat és hivatásos vadász kollégákat. Röviden kitért a vadgazdálkodási ágazatban történt változásokra. Elemezte az erdőgazdaság

vadászati tevékenységét, aktuális problémáit és azok lehetséges megoldásait. Felhívta a figyelmet az eredményes szeptemberi szarvasbika-vadásztatás fontosságára, mivel az a vadgazdálkodási ágazat egyik legjelentősebb árbevételi forrása.

A tájékoztató első előadója, Kreiner Roland vezérigazgató-helyettes, termelési igazgató kiemelte, hogy a szakmai normák szerint a már nem funkcionáló vadkárrelhárító kerítéseket le kell bontani, míg a meglévők műszaki állapotának megőrzése kulcsfontosságú. Értékelte az üzemi vadászterületek jelenlegi erdei vadkárhelyzetét, valamint az erdőösítések műszaki átvételeinek tapasztalatait.

Gróf Jácint vadgazdálkodási osztályvezető beszámolt az ágazat bevételeinek és költségeinek alakulásáról. Tájékoztatta a megjelenteket a vadászati év addigi terítékadatairól, a vaddisznóbefogásról, hivatásos vadász kollégák teljesítményéről. Elmondta az afrikai sertésspestis hatósági ellenőrzéseinek tapasztalatait. Felhívta a figyelmet a vadászati létesítmények állapotának ellenőrzésére, karbantartására.

Boldizsár Tibor mezőgazdálkodási ágazatvezető ismertette a zrt. mezőgazdál-

kodási területeinek vetésszerkezetét és a termények várható hozamát. Bemutatta a kifizetett vadkár összegének alakulását és felhívta a figyelmet ennek fontosságára, csökkentésére. Előadásában kitért a gazdálkodási napló kötelező vezetésére és a támogatási rendszer buktatóira.

Dr. Mileji Ádám jogtanácsos az aktuális vadkárperes eljárásokról, azok alakulásáról, tapasztalatairól tájékoztatta a megjelenteket.

Az értekezlet terepi programmal ért véget, ahol Iványi Tamás erdészetigazgató a Lenti Erdészet mező- és vadföldgazdálkodását mutatta be. Elmondta: az elmúlt időszak forrósága és a kialakult aszály miatt a szeptemberi vadásztatást segítő vadföldek állapota a csapadék hiányában nem megfelelő.

Zárásként Rosta Gyula köszönetet mondott a résztvevők közreműködéséért és a felvetett javaslatokért. Kiemelte, hogy a közös gondolkodás és az együttműködés az erdőgazdálkodás, a vadgazdálkodás és a mezőgazdálkodás területén elengedhetetlen a fenntartható fejlődés érdekében.

Gróf Jácint
vadgazdálkodási osztályvezető

Hova tovább fakereskedelem?

A 2024-es, de már a 2023-as év során is jelentős visszaesés volt tapasztalható a fapiacra a megtermelt faanyagok iránt. A szakmai sajtóban ennek okát mindenki más és más okokra vezeti vagy vezette vissza, de az egyértelműen kijelenthető, hogy a hazai erdőgazdálkodókat a kérdéskör súlyosan érinti, és jelentős hatást gyakorol az előttünk álló időszakra.

A fapiaci kereslet hullámozása eddig is megfigyelhető volt, de azok gyakorisága megnőtt, és kilengése is egyre nagyobbá vált.

A Covid-járványt követően folyamatos keresletnövekedés volt a fapiac minden szegmensében, amely az árak gyors növekedését eredményezte. Az időközben kirobbant orosz-ukrán háború is negatív hatást gyakorol a hazai és európai fapiacra és faiparra is.

Az energiaválság miatt kialakult tűzifa-vásárlási hullám jelentősen átalakította és eltorzította a sarangolt termékek piacát. A 2023-as év második felére a tűzifa iránti kereslet néhány hét leforgása alatt teljesen eltűnt. Ezzel párhuzamosan a nagy lap-le-

mezgyártó, papíripari és rostfát felhasználó üzemek is elvesztették az érdeklődésüket a sarangolt faanyagok iránt.

Az üzemek csökkenő alapanyagigénye már a tűzifaprogram utolsó harmadában is mutatkozott, de a maximált árú tűzifaprogram miatt ez nem okozott különösebb problémát az erdészeti társaságoknak. A kereslet visszaesésének legfőbb oka talán az, hogy az építőipar lassulása miatt jelentősen lecsökkent a megtermelt késztermékek iránt. Az egyes üzemek raktárkapacitásai rövid idő alatt megteltek, és ez a termelések lassulásához vezetett.

A csökkenő igény miatt kialakult túlkínálat miatt az értékesítési árak minden fajafaj esetében visszaestek. A kialakult helyzetre a kisebb magánerdő-gazdálkodók a termelések megállításával, míg a nagyobbak és az állami erdészeti társaságok pedig a termelések fékezésével, korlátozásával igyekeztek enyhíteni a rájuk nehezedő nyomáson.

A fűrészipari alapanyagok iránti kereslet a tölgy esetében a járvány időszakától számítva változatlan intenzitású, és a bükk fajafaj iránti igény is folyamatos. A 2023-as évben történt ugyan egy kis korrekció az árakban, de ez nem mondható jelentősnek, főleg ha azt vesszük, hogy egy hosszú emelkedési perióduson voltunk túl, ahol az

árak szinte évről évre növekedtek. A fenyő fűrészrönk esetében a legnagyobb gondot a külföldről (Ukrajna, Ausztria, Szlovákia, Szlovénia) beáramló olcsóbb fűrészáru okozza. A felsorolt országok túlevélű fajafajokból jelentős alapanyaggal és modern fűrészipari kapacitásokkal rendelkeznek. Ezt az előnyüket kihasználva versenyképessé teszik a hazai fenyőt feldolgozó fűrészüzemeket, hiszen olcsó és jó minőségű fűrészáruval látják el az európai piacokat, így hazánkat is.

Mivel vármegyénk egyike a fában leggazdagabb területeknek, ezért fontos feladatunk a jövőre nézve a hazai fafeldolgozó-ipar versenyképességének a javítása és annak fenntartása, valamint fejlesztése, hiszen ez a jövőnk záloga. Erőssé és versenyképessé kell tenni a helyi faipar szereplőit, és a megtermelt faanyagot lehetőleg helyben kell felhasználni. Ez azonban csak szilárd elhatározással és kitartó munkával lehetséges. A térségi energiaszektor fejlesztése is egy lehetséges megoldás a többletfaanyag elhelyezésére. Nem elég csupán beszélni arról, hogy helyi, kisméretű biomassza-tüzelésű fűtőműveket kell építeni, hanem azokat meg is kell építeni.

Trojko Péter
kereskedelmi osztályvezető

Augusztusban írta ki az Országos Erdészeti Egyesület és az Örökdő Alapítvány az Év Erdei Kerékpárútja versenyt, amelyre a Zalaerdő Zrt. bennevezte a Tormafölde–Kiscsehi kerékpározható feltáróutat. A zsűri szavazatai alapján bekerültünk a döntőbe négy másik útvonallal együtt. Arról, hogy melyik legyen a kitüntető cím nyertese, közösségi médiafelületen döntöttek az emberek szeptember utolsó két hetében. Első helyezett lett a Bakonyerdő Zrt. kezelésében álló, Farkasgyepű–Bakonybél között húzódó útszakasz, amely mögött mindössze tíz szavazattal maradt le a zalai. A verseny indulása után pár nappal közösségi kerékpározást szerveztünk, hogy bemutassuk az útvonalat az érdeklőknek. Ugyan a versenyt nem nyertük meg, de az internetes szavazás kapcsán sokakhoz eljutott a kerékpárút híre, amelyre méltán lehetünk büszkéek.

Steyer Edina

FOTO: KREINER ROLAND

Középpontban az erdőfelújítási feladatok

A Zalaerdő Zrt. Erdőművelési, Természetvédelmi és Turisztikai Osztálya idén szeptember végén tartotta meg a szokásos őszi erdőművelési értekezletét, amelynek a Letenyei Erdészet adott otthont. A programon az erdőfelújítási ágazat teljesítményének értékelése, az aktuális erdőművelési feladatok ismertetése mellett idén nagy hangsúly került a tölgy természetes felújítások terepi szakmai tapasztalatcseréjére.

A Letenyei Erdészet tanácsstermében elsőként Kreiner Roland vezérigazgató-helyettes, termelési igazgató köszöntötte a megjelenteket, és ismertetette az idei év nehéz gazdasági helyzete miatt kialakult problémákat és az ezzel járó feladatokat, irányelveket. Kifejtette, hogy a szükséges költség-takarékosság miatt a hátralévő erdőművelési munkák közül a halaszthatókat el kell hagyni, viszont minden szakmailag indokoltat el kell végezni. Kiemelte az idegen vadászterületen lévő erdősítések vadkár elleni védelmével kapcsolatos intézkedéseket. Továbbá kitért a közelgő makkgyűjtés fontosságára is.

Babics István erdőművelési előadó beszélt a mag- és csemetetermelés helyzetéről és az elvégzendő feladatokról. A 2024-es évben bőséges tölgytermés várható, így a Zalaerdő Zrt. nagyobb makkmennyiség beszerzését írta elő a tavalyi évhez képest. Ismertetette az ezzel járó feladatok elvégzésének módját, és felhívta a figyelmet a maggyűjtéssel kapcsolatos rendelkezés betartására. (A témával kapcsolatban következő lapszámunkban olvashatnak bővebben – a Szerk.) Elmondta, hogy a

csemete belföldi piaca szinte megállt, a külföldi piac előreláthatólag a tavalyi évhez képest nem fog változni. Az idei évben elvégzett növényvédelmi munkákhoz kapcsolódóan beszélt az egyszikű és az akác elleni helikopteres permetezés eredményeiről és hasznosságáról.

Csányi Anita erdőművelési, természetvédelmi és turisztikai osztályvezető elemezte az idei erdőfelújítási munkák teljesítését, illetve a felhasznált költségeket. Értékelte az 1/2022. számú vezérigazgatói utasításhoz kapcsolódó feladatok eredményeit. Az eddig vizsgált 3 év alatt mintegy 850 erdőrészt kellett helyszínelni, több esetben megállapítottunk valamilyen ápolási hiányosságot, valamint az akác és a bálványfa visszaszorításának szükségességét. Összesen 36 esetben vált indoklattá a célállomány módosítása. Az ellenőrzések eredményeképpen várhatóan javul a befejezési határidő előtt álló erdőrészek állapota.

Az eddigi feladatok, munkák áttekintése után a 2025. évi erdőművelési, kerítés-építési és -bontási tervek elkészítésének irányelveit ismertetette. Felhívta a figyelmet a mintafásítások kivitelezésének és elszámolásának legfontosabb kritériumaira. Végül az értekezlet terepi programjának indokoltságát fejtette ki a tölgyeseknek a társaság által kezelt területen elfoglalt jelentős aránya és ezek természetes felújítással érintett területeinek bemutatásával.

Béli Csongor erdőművelési előadó beszélt az erdőgazdaságnál beadott és beadni kívánt erdészeti pályázatok feladatairól és a támogatások összegéről. Az idei évben összesen hat pályázatraadtunk be támogatási kérelmet, amelyeknek megvalósítása még folyamatban van. Idén még várható négy újabb felhívás megjelenése,

amelyekre szintén szeretnénk pályázni.

A benti előadásokat követően közösen indultunk a terepi programokra. Az idei év kiemelkedő makktermésére való tekintettel fontos felhívni a figyelmet a tölgy természetes felújítások szakszerű tervezésére és elvégzésére. Összesen három helyszínen tartott előadást a résztvevőknek Németh Gergely erdőművelési műszaki vezető a Letenyei Erdészethnél elvégzett, illetve elvégzendő természetes felújításokról. Az első helyszínen, a Muraszemenye 1B erdőrészletben 2022 áprilisában kocsányos- és kocsánytalantölgy-makkal alávetés, majd 2023-ban végvágás történt. Az újulat szépen megmaradt, és a további ápolások elvégzésével egy szép gyertyános-tölgyes célállományú erdőrészlet lesz belőle. A következő helyszín, a 14,32 hektáros Csörnyeföld 20A erdőrészlet faállománya egy idős gyertyános-kocsányos tölgyes, ahol bőséges makktermés mutatkozik. Gyergyák Lajos erdészeti igazgató beszélt a részletben végrehajtandó bontások tervezéséről és kivitelezéséről.

Az utolsó helyszínen, a Kistolmács 5A erdőrészletben 9,41 hektáron történt meg a természetes felújítás gyertyános-kocsánytalan tölgyes célállománnyal. A műszaki vezető bemutatta a végvágást követő művelési munkálatokat és a betartandó szakmai elveket.

Az erdőművelési értekezlet terepi programja után Csányi Anita osztályvezető összefoglalta a látottakat, és mindenkinek megköszönte a részvételt.

Csányi Anita
erdőművelési, természetvédelmi
és turisztikai osztályvezető
Béli Csongor
erdőművelési előadó

Díjakat vettek át kollégáink

ÉLETFÁ EMLÉKPLAKETT ARANY FOKOZATA NAGY LÁSZLÓ SZÁMÁRA

Az államalapítás ünnepe alkalmából dr. Nagy István miniszter az Életfa Emlékplakett arany fokozatát adományozta Nagy László, a Zalaerdő Erdészeti Zrt. nyugalmazott gazdasági igazgatója részére, a társaság és jogelődjei gazdasági-pénzügyi stabilitását megalapozó munkásságáért, országosan elismert sikereinek elérésében nyújtott támogatásáért.

Szívből gratulálunk!

FOTÓ: PELSŐCZY CSABA

MAGYAR NEMZETI VADÁSZRENDDDEL TÜNTETTÉK KI ROSTA GYULÁT

Rosta Gyula vezérigazgató az idei Országos Vadásznapi keretek között vehette át a Magyar Nemzeti Vadászrend kitüntetését, amelyet dr. Nagy István agrárminiszter és dr. Jámbor László, a Vadászakadémia elnöke adott át augusztus 24-én a lakiteleki Hungarikum ligetben.

Szívből gratulálunk!

FOTÓ: OMVK

ÉLETMŰDÍJAT KAPOTT PÁLL TAMÁS

Az Országos Vadászakadémia Zala Vármegyei Területi Szervezete, a Zala Megyei Vadásztársaságok, Vadgazdálkodók és Vadászok Szövetsége és a Zalai Gímszarv-sért Alapítvány Zalai Vadászatért Életműdíj kitüntetésben részesítette Páll Tamást, a Zalaerdő Zrt. nyugalmazott vadászati felügyelőjét a zalai vadászatért és vadászokért végzett kiemelkedő munkájáért. A díjat a megyei vadászati évadnyitón adta át dr. Nádor László, a Zala Megyei Vadászakadémia elnöke.

Szívből gratulálunk!

FOTÓ: GRÓF JÁCINT

Egész életében egyetlen munkahelyen „szolgált”

Páll Tamás vadászati felügyelő ez év nyarán vonult nyugdíjba. Négy évtizednyi tapasztalattal (1983–2024), számos megoldott feladattal és több ezer vadászati szerződéssel a háta mögött búcsúzott hivatásától, miközben a vadgazdálkodási ágazatban is több változás történt az évek során. Tamással életútjáról és élményeiről Bánokszentgyörgyi hegyi birtokán beszélgettünk, ami neki és párja, Márta számára is a béke színterét jelenti.

A birtokon álló kis filagóriát, ami az egyetlen építmény a területen, Tamás maga építette lassan már tizenöt éve. Hetente legalább egyszer feljönnek ide pihenni, ejtőzni. Az emberek ritkán járnak erre, így csendes, nyugodt a környezet, friss a levegő, szép időben messzire ellátni.

„Itt nincs szükség villanyra vagy vízre, nem tervezünk szőlőt telepíteni, az egyetlen ok, amiért idejárnak, az maga a természet” – mesélte Tamás. „Ez a hely számomra hasonló érzéseket ad, mint amikor kiülök a lesre: közel kerülök a természethez, megnyugszom, elmélyülök.”

A birtok egyhektáros területét maga tartja karban: kaszál, ha szükséges, és előfordult, hogy vihar után az idevezető utat is rendbe kellett tennie. „Szeretem a kétkézi munkát, úgy érzem, ezzel hasznosítom az energiámat” – tette hozzá.

Jelenleg a falu szolgálati házában élnek, amit a párjának, Mártinak utaltak ki, mivel ő a település körzeti fogorvosa. Szemben egy saját tulajdonú házat újítanak fel apránként. „Egyáltalán nincs még készen, de sok mindent elvégeztünk már, részben mi magunk. Szeretek elidőzni a felújítással – gödröt ások, lapátolok, betonozok, térkövezek, és mindent, ami csak kell.”

Tamás gyermekként is csodálta a természetet, és erdőmérnök szülei, valamint nagyapja révén gyakorlatilag ebben a közegeben nőtt fel. „A szüleim példás családi életet éltek, nagyon boldog gyerekkorom volt. Kanizsán jártam általános és középiskolába, de már korán tudtam, hogy én is erdőmérnök szeretnék lenni. Otthon gyak-

ran beszéltek arról, mennyi csemetére van szüksége az egyes erdészeteknek, hol lehet megfelelő mennyiségű makkot beszerezni, a karácsonyfa-termesztésről is sokat hallottam. Gyakran elkísértem édesanyámat a surdi díszfaiskolába és a bajcsai csemetekertbe, és ezek a látogatások engem is mélyen megérintettek.”

Az egyetem után tíz éven át dolgozott erdőművelési műszaki vezetőként először a Szentpéterföldei, majd a Bánokszentgyörgyi Erdészeti Rt.-nél. Itt került közelebb a vadászathoz, majd a társaság új vezérigazgatója, Feiszt Ottó felkérte, hogy legyen az utódja vadászati felügyelőként. Közben, 1996-ban lépett életbe az új vadászati törvény, amely előírta, hogy minden három-ezer hektár után a vadászatra jogosultnak egy fő hivatásos vadászt kell alkalmaznia. Tamás feladata volt az új rendszer kidolgozása és a vadgazdálkodási ágazat működtetése.

A vadállomány gondozása, a vadászatok szervezése, a rendszeresen változó jogszabályi előírások betartatása komoly kihívást, szerteágazó feladatot jelentett a

Páll Tamás 1959-ben született Nagykanizsán, erdőmérnök szülők gyermekeként. 1983-ban szerzett erdőmérnöki oklevelet a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen, majd két hónapot töltött ösztöndíjjal a göttingeni Georg August Egyetem Erdészeti Fakultásán. Pályafutását 1983 októberében kezdte műszaki gyakornokként a Zalai Erdő- és Fa-feldolgozó Gazdaság Szentpéterföldei Erdészeti Rt.-nél, ahol nagyapja, vitéz Páll Miklós is dolgozott. 1984 áprilisától erdőművelési műszaki vezető lett. A Bánokszentgyörgyi Erdészettel való összevonás után ott folytatta munkáját. 1988-ban fatermesztési szakmérnöki oklevelet szerzett. 1993 októbertől vadászati felügyelőként dolgozott a Zalaerdő Rt.-nél, majd 1996-ban idegenforgalmi ügyintézői képesítést szerzett. Az Országos Erdészeti Egyesület tagja 1984 óta, számos kitüntetésben részesült, többek között: 2009. Magyar Nemzeti Vadászrend kitüntetés, 2024. Zalai Vadászati Életműdíj.

számára. Már 1995-ben bevezette a lötvad-adatok számítógépes nyilvántartását, amit azóta folyamatosan bővített. (Napjainkban ez képezi az ESZR vadászati modul alapját.) Hosszú évekig képviselte a Zalaerdőt hazai és nemzetközi fórumokon és kiállításokon. Munkájában leginkább az emberekkel való kapcsolattartást és magát a vadászatot szerette, legkevésbé pedig a digitális adatközlés bürokráciáját.

„A rendszerváltás előtt szigorú szabályok kötötték, hogy ki és mikor utazhat külföldre, de vadászvendégek rendszeresen érkeztek hozzánk Hollandiából, Németországból és más nyugati országokból. Sok időt töl-

Páll Tamás (Fotó: A Mi Erdőnk)

töttem a vendégekkel, és számos barátság és ismeretség született ezek alatt az évek alatt. Később, vadászati felügyelőként már jobban irodához kötött a munkám, a számítógépes feladatok pedig egyre terhessebbé váltak számomra.”

Az ő ideje alatt lett a Zalaerdő három vadászterülete különleges rendeltetésű a zalai gímszarvas génmegőrzésének céljából. Társaságunk vadgazdálkodási üzemterveit két cikluson keresztül is maga készítette.

„Mindez – a szakembergárda létrehozása, a különleges rendeltetésű területek gondozása, a nagy csomag-szerződések megkötése, területeink nagyságának évtizedeken át történő megőrzése – csapatmunka volt. Mindannyian hozzájárultunk a sikerhez.”

A szeptemberi gímszarvasbika-vadászatot összegző „Trófeakatalógus” Tamás nevéhez fűződik, amelyet 2002 óta azonos formátum és egyazon elvi felépítés szerint minden évben magyarul és németül is szerkesztett.

Nyugdíjba vonulása óta több időt tölt a hegyi birtokon, otthonuk felújításával és az unokákkal. Szabadidejében motorozik, és ha lesz lehetősége, a vadászatot sem szeretné abbahagyni.

Boldog, egészséges nyugdíjas éveket kívánunk neki!

Steyer Edina
PR-előadó

„Minden nap egy ajándék, minden percét így kell megélni”

Pszichológus szeretett volna lenni, mégis az utolsó polihisztóri szakmát, az erdőmérnöki pályát választotta. Gergács Judittal, a Lenti Erdészet nyár végén nyugdíjba vonult erdőművelési ágazatvezetőjével életútjáról, munkatapasztalatairól beszélgettünk.

„Sopronban születtem, a középiskolát is itt végeztem el, a Széchenyi István Gimnázium német tagozatos osztályába jártam. A családban több erdőmérnök is volt, még a waldent is úgy örököltem. Édesapám az Erdészeti és Faipari Egyetemen volt gépkocsivezető, így mindig az egyetem környékén laktunk. Gyakran láttam az egyenruhás diákokat, jártam a botanikus kertben, láttam az impozáns épületeket, az akkor még működő uszodában is sokszor megfordultam.

Eleinte elsősorban a pszichológia érdekelt, de a szüleim azt szerették volna, ha a nővérem és én Sopronban tanulunk tovább. Gyógyszerész vagy óvónő nem akartam lenni, így maradt az Erdészeti és Faipari Egyetem által nyújtott karok egyike. Az Erdőmérnöki Kart választottam, és sikeres felvételi után megkezdtem a tanulmányaimat.

Kezdetben az volt a tervem, hogy végzek majd kutatómunkát, de ez másképpen alakult. Még az egyetemen férjhez mentem, és az államvizsga után a férjem szülővárosába, Lentibe költöztünk 1984-ben.

A Lenti Erdészetenél kaptam munkát, akkoriban nőként az erdőművelési ágazatot látta számomra megfelelőnek Kovács Jenő erdőszervező. Kevés lány végzett azokban az években még Erdőmérnöki Karon, a mi 50 fős évfolyamunkban is csak négyen voltunk. Három gyermekem van, de csak négy és fél évet töltöttem gyermekgondozással, mert a nagyobbik lányom még az egyetemi évek alatt született. A negyven évnyi munkaviszony teljes idejét a mindenkor Lenti Erdészetenél

töltöttem erdőművelői munkakörben műszaki, illetve ágazatvezetőként.

Pályám során a legnagyobb kihívást az jelentette, amikor több mint negyven hektár megörökölt erdősírtási hátralékot kellett felszámolnom. Ez a mennyiség már fakitermelési korlátozással járt. Az erdőszetnél több összevonást is megértem. Amikor munkára jelentkeztem, az erdőszet területe mindössze 4700 hektár volt, amikor a munkám végét ért, meghaladta a 15.700 hektárt.

Véleményem szerint egy erdőszet akkor tud a legsikeresebben működni, ha az ágazatok teljes mértékben összedolgoznak. Egy erdőművelő munkájának tárgyát a fahasználat alapozza meg, az erdősírtések további sorsát pedig meghatározza a vadászati ágazat működése. Ha az erdőművelés nem teljesít, a fahasználati lehetőségek és a vadászható területek lecsökkennek. A mi munkánkban nincsenek egyéni sikerek és kudarcok, az erdőszet teljesítménye akkor a legjobb, ha az erdőszet minden dolgozója minden szinten képességének megfelelően a maximumot hozza ki magából. Pályá-

magam az erdőszetnél. Viszont nagy családom van hét unokával, akikre eddig nem tudtam elég időt fordítani. A másik szempont a még jó fizikai állapotban megélhető abszolút szabadság csábítása volt. Az ember az élete során tanul, dolgozik, gyereket nevel, kötétségek mentén él. Most lehetőségem van a szabad életre, vannak vágyaim és céljaim, amíg egészséges, vagyok ezeket szeretném megvalósítani ezúttal már a munka világán kívül.”

Mit tanácsolsz annak, akit az élet és a munka nehéz kihívások elé állít?

„Mindig azt tartottam fontosnak, hogy az embernek minden helyzetben meg kell tartani a mentális egészségét, ennek érdekében kell mindent alárendelnie. Le kell zárni a nehezebb időszakokat is, új célokat kell keresni, amik továbblendítenek a hétköznapiakban.”

Mindig fontosnak tartottad az egészséges, tudatos életmódot, rendszeresen tornázol. Mennyiben segít ez a hétköznapiakban?

„Az egészség megőrzése a lelki egészség alapja. Most, hogy több időm van, terveim közt szerepel a rendszeres biciklizés. Ami a rövid nyugdíjas időszakból biztosan kiderült, hogy a hosszabb alvás és a kevesebb stressz jótékony hatású: már nyugodtabbnak és kiegyensúlyozottabbnak érzem magam.”

„Minden nap egy ajándék, minden percét így kell megélni” – mondta kollégáinak gyakran munka közben, mikor látszott munkatársain a fáradtság, a kiemerültség. Em-

berközpontú, pozitív, bölcs tanácsai sokat segítettek a nyugodt, alkotó munkahelyi légkör kialakításában.

Élményekkel teli, boldog és egészséges nyugdíjas éveket kívánunk!

Lukács István
fahasználati ágazatvezető

Családi körben

futásom során igyekeztem arra törekedni, hogy a gépezet hasznos alkotóeleme legyenek.

Amikor elértem a negyvenéves munkaviszonyomat, döntést kellett hoznom, hogy élek-e a nők kedvezményes nyugdíjba vonulási lehetőségével. Megszerettem a zalai erdőket és a zalai embereket, jól éreztem

Nyugodtabb időszakokban olvas

Az erdő mellett a szőlőtermesztés és borkészítés, illetve az olvasás nyújt számára kapcsolódást. Szabadidejét legszívesebben kétéves unokájával, Julcsival tölti. Varga Csabával, a Letenyi Erdészeti kerületvezető erdészeivel beszélgettünk.

Csaba 1973-ban született Letenyén. Becsehelyen nőtt fel, ott járt általános iskolába is. Három fiú- és egy lánytestvére van. Anikó a Bánokszentgyörgyi Erdészeti-nél dolgozik mint gazdasági vezető. Az általános iskola után, 1987-ben Sopronba jelentkezett, és mint mondta, a tízszeres túljelentkezés ellenére elsőre felvették az erdészeti technikumba. Az egy év katonaság előtt már egy rövid ideig a Letenyi Erdészeti-nél dolgozott mint hosszolító, utána ugyanide vették vissza 1993. szeptember 1-jétől. Beosztott erdésznek 1996-ban nevezték ki, 1998. október 1-jétől tartozik hozzá az Istvándi kerület, azóta ugyanott kerületvezető erdész.

„Közel 600 hektár egybefüggő területről van szó, amelynek háromnegyede bükkös, negyede pedig tölgyes, elsősorban kocsányos tölgyes. A 450 hektár bükkösből 350-et az én időmben vágunk le és újítottunk fel. Folyamatosan ápolunk, tisztítunk, az erdőfelújítások nagy részét már befejezetté nyilvánították. A fiatalosokban pedig befejezett ápolásokat végzünk. Idősebb bükkös, 80–90 éves korú csupán 25–30 hektár van a területemen” – mondta Csaba. Hozzátette, igyekeznek feketediót, berkenyét, erdei és vörösfenyőt is elegybe hozni a bükk-kel. A korábbi lucosok helyén szép tölgyeseket sikerült felhozni.

Kerületén vezet keresztül a piros jelzésű túraútvonal, illetve a Kiscsehi–Tormafölde kerékpározható feltáróút. Mint említette, szinte nincsen olyan nap, hogy ne találkozná az útvonalon biciklisekkel. Elárulta azt is, hogy terjedőben van kerületében a medvehagyma, és a Csehi-patak mentén található tőzike is. Tavasszal az ibolya, ősszel az erdei ciklámen pompázik az erdőben.

„Két évvel ezelőtt a patak mellett sajnos megjelentek a hódok is, nem kis kárt okozva a tölgyesben. Akkor kaptunk rájuk kilövési engedélyt, és gyérítettük az állományt. Olyan mértékű kárt azóta szerencsére nem tapasztalunk, valamennyire sikerült visszafogni őket. Azonban van más probléma: ugyan az idén kimagasló termésre számítottunk, de az előző években alig volt makk, és a szárazság is komoly gondokat okozott nyáron.”

Csaba és testvérei között szoros a kapcsolat – ezt a példát látták lányai is, a 20 éves Emma, aki szociálpedagógiát tanul

Sopronban, és a 26 éves, pedagógus Kinga is, aki férjével és kislányával Üllőn él. A lányok hazajárnak szüleikhez, amikor csak idejük engedi. Csaba felesége egyébként irodai munkatársként dolgozik egy húszüzemben. Elárulta, a felmenői között nem volt erdész, és mint feljebb említettük, a lányok sem folytatják ezt a hivatást.

„Becssehelyen van egy kis pincém, termesztek egy kevés szőlőt, amiből aztán éves szinten nagyjából kétszáz liter bor készül. A feleségem szokott segíteni ebben néha. Nekem ez munka és kapcsolódás egyben. Amikor nincsen tennivaló a hegyen, keresek egy nyugodt helyet, és olvasok. Legutóbb

a Dűne összes, szám szerint nyolc kötetét olvastam el, a feleségemmel a filmet is megnéztük a moziban, de mint minden mű esetében, a könyv sokkal izgalmasabb volt. Leginkább a sci-fi-t szeretem, de szívesen olvastam Karl Mayt és J. F. Coopert is régebben. A kötelezőktől sem riadtam meg, talán egyedül a Rómeó és Júliát hagytam ki.”

Beszélgetésünkkel még borfejtés előtt állt, elárulta, zweigelt és királyleányka borokat készít majd. Amikor pedig megérkezik a hidegebb, téliesebb idő, és nem lesz tennivaló a pincénél, elkezd Dantétól az Isteni színjátékot.

Steyer Edina

Varga Csaba

FOTÓ: LÉRÁNT JÁNOS

A trófeaszemlének évek óta a Szentpéterföldi Vadászház ad otthont

Mennyiségi helyett minőségi gazdálkodáson a hangsúly

FOTÓ: PINTÉR CSABA

A Zalaerdő Zrt. a hagyományokhoz híven idén is a Szentpéterföldi Vadászház előtti tisztáson tartotta trófeaszemléjét, immár a huszonharmadikát.

A vendégeket Rosta Gyula vezérigazgató, Kovács Ferenc, az Agrárminisztérium Vadgazdálkodási Főosztályának vezetője és Gróf Jácint, a Zalaerdő Zrt. vadgazdálkodási osztályvezetője köszöntötte.

Rosta Gyula vezérigazgató köszöntőjében kitért az elmúlt hónapok viszontagságos időjárására. A nyári szárazság és a szeptemberben Európa-szerte tomboló viharos esőzések mind-mind befolyásolták az idei vadászati szezon eredményeit.

Ez utóbbi okán több vadászvendég nem érkezett meg a szeptemberi szarvasnászra. Kovács Ferenc főosztályvezető megkö-

szönte minden illetékesnek az eddigi kemény munkát, majd felhívta a figyelmet, hogy az állományszabályozás ideje még csak ezután jön. Kérte, hogy minden érintett a mennyiségi helyett a minőségi gazdálkodásra törekedjen, ami jó korszerű, megfelelő ivarösszetételű állomány kialakítását jelenti.

Gróf Jácint osztályvezető ismertette a legfontosabb szeptemberi terítékadatok. A Zalaerdő Zrt. által kezelt négy vadászterületen 170 gím-bika esett 2024 szeptemberében, ezek közül 101 darabot állítottak ki a szemlén. Az aranyérmes bikák száma 22 darab, 47 darab ezüst- és 47

darab bronzérmes gím-bika került terítékre idén. Az érem nélküliek száma 54 darab. Az összes elejtett bika trófea-átlagsúlya 7,04 kilogramm, míg az érmes átlagsúly 8,21 kilogramm.

A három legmagasabb pontszámú trófea ismérveit a mellékelt táblázat mutatja.

A bögési időszakot összefoglaló trófeakatalógus hamarosan nyomdába kerül.

Gróf Jácint
vadgazdálkodási osztályvezető,
Steyer Edina
PR-előadó

	Súly (kg)	CIC pontszám	Kísérő vadász	Elejtés helye
1.	11,35	229,92	Kovács Tamás	Lenti-Olgamajor
2.	10,10	229,51	Kósa György	Bánokszentgyörgy-Márki
3.	13,22	228,81	Sohár Dezső	Lenti-Olgamajor

Kutyatenyésztés: a küllemnél is fontosabb a munkaképesség

Aki nem ásta még bele magát a témába, és kevés ismerettel rendelkezik róla, annak igazából nem sok fogalma van arról, hogy mennyi munka és áldozat kutyákat tenyészteni. Ez egy felelősségteljes hivatás, feladat, életmód, amit tényleg csak nagyon elhivatottan, a kitűzött célt szem előtt tartva lehet igazán jól végezni. Kálovics Norbert, a Nagykanizsai Erdészet kerületvezető erdésze már néhány évtizede foglalkozik standard szálkásszőrű tacskók tenyésztésével.

Látogatásomkor Maluval volt éppen, aki egy hároméves kan, Norbi kedvence, mondhatjuk, hogy össze vannak nőve. Ezért is lesz nehéz elengednie Dániába két-három hónapra.

„Egy ottani jó nevű tenyésztő kérte fedeztetni a szukáit. Jó két napot gondolkodtam,

Norbi Maluval, aki nélkül nem megy sehova

amíg belementem. Féltem őt, mert szinte mindig velem van, viszem magammal vadászni, a lesre, mindenhova. Másrésztől viszont nagyon jó dolog, hogy továbbmegy a vérvonala, mert Malu egy tisztafejű, okos, jó munkakutya. Nem utolsósorban az én tenyésztői hírnevemnek is jót tesz ez.”

A tenyésztési szabályzat kimondja, hogy csak a funkcionálisan és klinikailag egészséges kutyákat javasolt tenyészteni, amelyek a fajta típusjegyeit megfelelően magukon viselik. Számos kritérium van, amelyeknek meg kell felelni, és hogy egy kutya teljesíti-e a feltételeket, azt kiállításokon és munkavizsgákon tesztelik. Ez

A tacskó a középkor óta ismert kutya-faj. A kopókból folyamatosan olyan kutyákat tenyésztettek ki, amelyek főként földalatti vadászatra voltak alkalmasak. Ezekből a rövid lábú kutyákból alakult ki a tacskó, amely a legsokoldalúbb vadászkutyafajták egyikeként ismert. A föld felett is kitűnő teljesítményt nyújt, például hajtásban és utánkeresésben.

Évszázadok óta három különböző méretben – tacskó, törpetacskó és nyulász –, és három különböző szőrváltozatban – rövid, szálkás és hosszú – tenyésztik.

A tacskó rövid lábú, alacsony, de nagyon izmos. Alkata alkalmassá teszi az agilis és gyors munkára föld alatt és föld felett egyaránt. Alapvetően barátságos természetű, nem félénk és nem agresszív, kiegyensúlyozott vérmérsékletű. Szenvedélyes, kitartó és gyors vadászkutya kiváló szaglással.

utóbbin számos olyan tenyésztő is megjelenik, aki fedeztetés céljából figyeli a vizsgázó ebeket. Norbi kiállításra mostanában nem vitte kutyáit, azonban munkavizsgára igen.

„Nagyon sokat számítanak ezek a vizsgák, kiderül, milyen a kutya a munkában, és nézik a küllemet is. Amikor nekiálltam tenyészteni, nekem az volt a fontos, hogy jó munkavonal legyen. Persze, a küllem is számít, de csak másodlagos ahhoz képest, hogy milyen a munkaképessége.”

Az Alsónyíresi Mihina Kennellel Norbi nagyapja előtt szeretett volna tisztelegni, vele töltötte egész gyermekkorát, kijárt vele vadászni, és a nagypapának is mindig voltak kutyái. Igaz, hogy nem tacskók, hanem vizslák. Nyugdíjas kollégánknál, Me-

Családtagok is, nem csak munkakutyák

leg Lászlónál találkozott először tacskóval. Már akkor tudta, hogy erdész szeretne lenni, erdei házban élni és ilyen kutyával foglalkozni. Álmai teljesültek, igaz, az első két kutyával nem volt szerencséje, mindkettőt baleset érte, de Norbi nem tágított az elhatározásától. Ekkor került hozzá Dió Csehországból, aki Malu nagyapja, anyjának, Silvának az apja.

„Most hét tacskóm és egy schnauzerem van, mindegyik külön egyéniség. Egyébként képtelenség mellettük elmenni több napra itthonról. Egyrészt, mást nehezen is fogadnak el, másrészt én sem szívesen hagyom itt őket. Megvan a közös napi rutinunk, reggel várják, hogy kiengedjem őket a kennelből, megettessem őket. Alkalmazkodóképesek, de fontos számukra, hogy érezzék, itt vagyok!”

A törzskönyvezési névénél Norbi mindig ragaszkodik a természethez kapcsolódó

Minden élethelyzetet megoldanak együtt...

nevekhez, leginkább fák, cserjék után kapták a kutyusok a nevüket – magyarul vagy latinul. Malu törzskönyvezett neve Alsónyíresi Mihina Malus: Malus, vagyis vadalma. De volt Berkenye, Betulus, Baccata és Boróka is.

Elárulta, gondolkodik azon, hogy befejezze a tenyésztést, bármennyire is fáj a szíve emiatt. Egyáltalán nem jut annyi ideje a kutyákra, amennyi kellene, vagy amennyit szeretne. Az biztos, hogy kutyája mindig lesz, amíg világ a világ, de ezt a tevékenységet alaposan meg kell gondolnia a jövőre nézve...

Steyer Edina

Aktív nyár

FOTÓ: PÁGER ZSOLT

Negyedik alkalommal érkeztek vándortáborozó diákok az Országos Erdészeti Egyesülettel és a Murai Rafting Vízitúra Egyesülettel közösen szervezett programra. Az idén 349 résztvevővel zárhattuk a meghirdetett 15 turnust.

A gazdag programban a gyalogos túrák mellett szerepelt az Öveges-emlékház, a Kerka Vízimalom és az Ali-Bee Méhészet látogatása, erdei vasutazás, strandolás és újdonságként a Csokma Íjász- és Hagyományőrző Egyesület íjászfoglalkozása is. A felsorolt színes kínálat mellett a táborozás különlegessége a kétnapos raftingtúra, így érhető, hogy már a januári meghirdetés első napján lefoglalták a turnusokat a lelkes tanárok.

Az erdei vándortáborokba olyan pedagógusok hozhatnak csoportokat, akik korábban gyalogos vándortábor-vezető továbbképzésen vettek részt, így a túra-vezetés alapjait már elsajátították. Sokan közülük évtizedek óta tartanak hasonló programokat, de volt olyan is, aki először aludt sátorban. A legidősebb résztvevő közel 70 évesen nem csak a gyerekeknek,

hanem nekünk is követendő példát mutatott.

Szálláshelyként a Csömödéri Turista-szálló és a Budafai Arborétumban kialakított nomád sáortábor szolgált, ahonnan a csoportok közúton busszal és a Murán evezve jutottak a Molnáriban felállított táborhelyre.

Szerencsére az idei évben az időjárás kedvező volt, még ha a hőség meg is nehezítette a túrákat. Néhány csoportot gyaloglás közben kapott el egy-egy nyári zápor, és olyan is akadt, akik éppen időben érkeztek Budafapusztára, így a jégeső és a viharos szél már a sátrakban ért minket, amire nem csak a gyerekek, de mi felnőttek is mindig emlékezni fogunk. Általában az ilyen, nem tervezhető események adják a legmaradandóbb élményeket, így lesz minden program más és más, ami a szervezőket is folyamatos kihívások elé állítja nyolc héten keresztül.

Köszönöm a segítséget azoknak a kollégáknak, akiknek közreműködése nélkül nem valósulhatott volna meg ilyen sikerrel a program, és ezúton továbbítom a résztvevők kedves visszajelzéseit, akik maradandó élményekkel gazdagodhattak.

Molnárné Vitális Anikó
erdeiiskolai-vezető

A hadvezér hársfája

A Nagykanizsai Erdészet Zsigárd területében az Erzsébet királyné-emlékhely közelében található az egykor hatalmas méretű kislevelű hárs, az úgynevezett Zrínyi-hárs sarjmaradványa.

Az eredeti anyafát a népnyelv, illetve a szájhagyomány évszázadokon át így ismerte, ugyanis a vele kapcsolatos monda szerint, egyik erre vezető hadi útja során maga a híres törökverő hadvezér és költő, Zrínyi Miklós pihent meg alatta. Egy oklevélgyűjteményben (Farmedzin: Acta Bosnae etc.) olvasható az az 1629. évi jelentés, amely szerint a Zrínyiek birtokán, elhagyott helyen szentnek tartott hársfa állt. A jelentés szerint a keresztények és a törökök az újhold első vasárnapján nagy tömegbe verődtek itt össze, hogy a szent fának hódoljanak. Elképzelhető, hogy a később Zrínyi-hársnak elnevezett fáról volt szó, bár az efféle babonás szokás másfelé is járt, óriás hársfák pedig szép számmal akadtak a Zrínyiek birtokán.

Barthos Gyula hercegi főerdőmester leírásából ismert, hogy a védett emlékfa törzskerülete 925 cm volt. A fa a herceg Batthyány-, majd az állami erdészetek részéről mindig gondos védelemben részesült. Tekintettel megrokkant és erősen korhadt állapotára, a kissé már megdőlni álló fa 1925-ben a kinyúló legerősebb oldalág alátámasztásával erős ácsolású tölgyfaszerelvényt kapott, a koronát vesztett törzs befedésére pedig fazsindelyes „kalapszerkezetet” építettek. A homlokzatára szegezett olajfestéses feliratú vastábla igazolta a fa hivatalos védettségét. A fa körül külön

védőrácsra nem volt szükség, mert a közeli erdőszlaktól állandóan szemmel tartott és az utaktól félreeső magaslaton álló óriási fa külső károsításnak (például begyűjtásnak) nem volt kitéve. A réges-régen leomlott korona pereméről kiágazó néhány, évről évre kileveledző ág nyújtott annyi reményt, hogy a csonka testben valami kevés szunnyadó élet még van.

A hárs 1959-ben szélcsendes időben halomnyi pudvás porrá esett szét. A roncsok összeszedésekor figyelmet keltett az összeomlás után földben maradt, el nem korhadt törzsdarab, amely nem hasadt szét és erős gyökér tar-

totta. Ebből ágazott ki egy életrevalónak látszó ághajtás, amely ugyan nem függőleges állású, hanem ferde irányba nyúlt, de mégis megőrizte a famatuzsálem emlékét.

Illés György
erdészeti igazgató

Felhasznált irodalom: • Balogh András: Magyarország nevezetes fái (1968) • Dr. Baráth László: Erdészeti, vadászati emlékek és létesítmények Zalaerdőnél (2008) • Barthos Gyula: Erdészüdv, vadászüdv!

Mozgalmas programok – hőségben is

A Zalaerdő Zrt. szervezésében 2024 nyarán egy napközis és egy „ottalvós” tábort szerveztünk a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskolában.

A napközis táborba főként a környéki zalai településekről érkeztek alsó és felső tagozatos diákok, míg a bentlakásos táborba nagyobb gyermekek jelentkezték, nem csak Zalából, hanem a szomszédos megyékből és Budapestről is. Mindegyik táborban volt egy délelőtti és egy délutáni program. Az ottalvós táborban ez kiegészült esti vadlással, csillag- és csillaghullás-megfigyeléssel, éjszakai bátorságpróbával. A gyönyörű zalai dombok között elhelyezkedő erdei iskola programjai is többségében a helyszínen zajlottak: volt fegyverismeret, légpuskalövészet, íjászat, kézműves-fog-

lalkozás, ismeretterjesztő előadás a zalai erdők élővilágáról, vadászati előadás, hang- és fajfelismerés, szervezett játékos

csúszdával, tűzoltósági bemutatóval.

Jóleső érzés tapasztalni, hogy mindkét táborba több olyan gyermek is jött, akik

A gyerekek egyik kedvenc visszatérő programpontja az íjászat.

Kányádi Sándor:

Tisztás szélén mogyoró

Tisztás szélén mogyoró,
mogyoróbokor;
kalapomban kikerics,
kikerics-csokor.
Lemenőben van a nap,
lemerőben már;
le is ment, már valahol
túl a hegyen jár.
Elvitte a nyarat is
magával a nap:
ősz szellő szekerén
jön az alkonyat.
Megborzong a mogyoró,
mogyoróbokor;
kalapomban kókad a
kikerics-csokor.
Szarvas bődül a tetőn,
megremeg a völgy;
ijedtében makkot ejt
mellettem a tölgy.
Fogom hát a botomat
és leballagok
szembe vélem jön a hold
és a csillagok.

Dió, az országos „Év hős kutyája” verseny idei harmadik helyezettje minden évben ellátogat hozzánk

foglalkozás stb. Mivel táboraink a nyári hőségriadó idejére estek, ezért a túrákat kicsit háttérbe szorítottuk, helyette vizes programokkal próbáltuk elviselhetőbbé tenni a hőséget: vízipisztolycsatával, vizes

már másodszor, harmadszor választották a nyári táborozás helyszínéül erdei iskolánkat.

Kuczko Anita
erdeiiskola-vezető

Halat csak megbízható

A Zalaerdő Zrt. kezelésében lévő két horgásztó – a Kistolmácsi-víztározó és a Szentpéterföldei-tó – halállományának pótlásában a kezdetektől partner a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. Ennek apropójából beszélgettünk Szári Zsolt vezérigazgatóval, aki beszélt a cég működéséről, történetéről és a két társaság kapcsolatáról is.

A Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. az 1899-ben alapított Balatoni Halászati Rt., majd a Balatoni Halgazdaság, később a Balatoni Halászati Zrt. jogutódjaként 2009. augusztus 25-én alakult, kiválással. Száz százalékban a magyar állam tulajdona, tulajdonosi joggyakorlója az Agrárminisztérium. A Balatonon és vízrendszerén a társaság gyakorolja a halgazdálkodási jogot 2016. január 1-jétől számított tizenöt éves időtartamig.

Az említett halgazdálkodási jog nem kevés feladatot ró a társaságra. Az elsődle-

gesen a balatoni halállomány utánpótlása céljából kialakított tógazdasági haltermelés jó ideje akkorára nőtte ki magát, hogy a felesleget a szabadpiacon is tudják értékesíteni. A Zalaerdő Zrt.-vel is ebből kifolyólag valósult meg szoros szakmai kapcsolat, amelyet Ernszt Tamás, néhai kollégánk ala-

A BALATONI HALGAZDÁLKODÁSI NONPROFIT ZRT. LEGFONTOSABB TEVÉKENYSÉGEI

- az állami tulajdonban lévő balatoni halállomány megőrzése és fejlesztése,
- a természetes szaporodóhelyek megőrzése, védelme és fejlesztése, élőhely-rekonstrukció,
- mesterséges szaporodóhelyek ki- fejlesztése és gyakorlati alkalmazásának bevezetése, fenntartása,
- a Balaton és a Kis-Balaton szükség szerinti szelektív állományszabályozó halászata
- a hatóság által jóváhagyott halgazdálkodási terv keretében végzett tervszerű haltelepítés,
- tógazdasági haltermelés a balatoni telepítésre kerülő hal előállításának céljából,
- horgászengedélyek kibocsátása, horgásztatás, horgászturisztika fejlesztésében való aktív részvétel,
- halőrzési tevékenység a Balaton halállományának védelmében,
- a természetes (tavaszi) és rendkívüli halelluhullás következményeinek elhárítása, haltetemgyűjtés,
- a balatoni sudárponty fajtafenntartása és szaporítása,
- a lehető leghatékonyabb védekezés a nagy kárókatona ellen.

Szári Zsolt kisállattenyésztés szakon végzett a Kaposvári Mezőgazdasági Főiskolán 1988-ban. Ugyanezen év augusztus 1-jétől a Balatoni Halgazdaság irtapusz-tai telepén kezdett dolgozni mint baromfiagronómus, majd 1991-től ő vette át az irtapusz-tai tógazdaság vezetését. 1997-ben halászati szakmérnöki diplomát szerzett Szarvason. Egy tízéves, magánszférában töltött periódus után 2014-ben kinevezték a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. vezérigazgatójává.

A Magyar Országos Horgász Szövetség elnökségi tagja, többkötetes szépirodalmi szerző, szövegíró a horgászat és a vadászat.

A zrt. siófoki irodaépülete

pozott meg évekkel ezelőtt. Erdőgazdaságunk ugyanis kiemelt figyelmet fordít arra, hogy megfelelő halállomány legyen mindkét tóban, mivel ökoturisztikai tevékenységünk meghatározó alappillére jelentik a horgásztavak. A víztározók halfajokban kifejezetten gazdagok, a telepítés az előírt szabályoknak megfelelően zajlik az adott időszakokban.

„A Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. fő tevékenysége a balatoni horgászturizmus, ez adja a bevételünk 75 százalékát, a többit a halgazdálkodás és a keszthelyi szállásaink teszik ki. Évente nagyjából százezer darab horgászjegyet értékesítünk. A Balaton turisztikájából a fürdő- és a vitorlásturizmus mellett a horgászturizmusnak is jelentős szelet jut. Évente mintegy 1000 tonna pontyot termelünk – ebből 300 tonna kerül a magyar tengerbe, egy bizonyos mennyiség,

helyről

úgy 300–400 tonna képezi a következő évi tenyészanyagot, és a fennmaradó részt adjuk el, többek között a Zalaerdő Zrt.-nek” – mondta Szári Zsolt vezérigazgató.

Sokan nem tudják, de a '90-es évek végéig a társaság kacsával is foglalkozott, baromfi mellékágazatuk Balatonlelle-Irmapusztán működött. Szári Zsolt is ott dolgozott – kezdetben mint baromfiagronómus, majd mint telepvezető.

„A tojástól a kifejlett példányig foglalkoztunk a kacsákkal, ez azt jelentette, hogy keltettünk, előneveltük a kacsákat, egy kisebb részüket eladtuk, a többit pedig tovább neveltük, víz mellett. Jó minőségű húsuk és kiváló tollazatuk volt, ebben nagy szerepet játszott a víz közelsége. Sajnos később az ágazatot felszámoltuk.”

Viszonylag új számukra, néhány éve foglalkoznak csak szálláshely-szolgáltatással, apartmanjaikban nem csak horgászok, hanem bárki foglalhat szállást. A jövő évtől 30-40 fős eseményekre is tudnak már helyszínt biztosítani.

„Vannak már visszajáró vendégek is, áprilistól júniusig, illetve augusztus végétől novemberig leginkább horgászok jönnek, nyáron inkább üdülő családok, társaságok.”

A klímaváltozás vizes élőhelyeket érintő változásai a Balatonnál is tetten érhetők. Vannak nyertes fajok, mint például a harcsa, és néhány idegenhonos halfaj, melyek közül a fekete törpeharcsa térnyerése a legkellemetlenebb. A felmelegedő klíma nagy vesztese egyelőre a csuka, ezt már érezzük, de féltő, hogy hosszú távon több őshonos, érzékeny faj is háttérbe szorulhat. A téli időszakban megjelenő több ezer kárókatona jelentős nyomást gyakorol a Balaton halállományára, ugyanakkor a tógazdasági haltermelésben is komoly károkat okoznak. Az őshonos halállományok fenntartása érdekében az érzékeny fajok utánpótlásáról sem feledkezünk meg, és most már kézzelfogható eredményei vannak a menyhal visszahonosítási programjuknak. A legnagyobb kihívást a süllő állományának szinten tartása jelenti: ez a legjobban hasznosított (horgászott) halfaj, ugyanakkor a fiatalok, egy-két nyaras állomány életkörülményei továbbra sem javultak. Céljuk, hogy tógazdaságaikban nevelkedett, erős egynyaras példányokból mind többet tudjanak telepíteni, ezzel erősítve a természetes módon megújuló balatoni süllő állományát.

Steyer Edina

Feladatuk a szaporodóhelyek védelme és fejlesztése

Telepítés a Kistolmácsi-víztározónál

Tógazdasági haltermelés

Szerkesztőbizottság: dr. Baráth László, Bodor György, Gyergyák Lajos, Illés György, Kreiner Roland, Lukács István, dr. Páll Miklós, Pintér Csaba, Steyer Edina, Varga Attila, Vaski László • Felelős szerkesztő: Kreiner Roland (term. ig.) • Kiadja: ZALAERDŐ Zrt. • Felelős kiadó: Rosta Gyula vezérigazgató • Nyomdai előkészítés: Zalai T-Ma Kiadói Kft. • Nyomtatás: Gura Nyomda, Zalaegerszeg • Készült: 420 példányban

A hercegi erdőőr havi jelentése

Az Esterházy Hercegi Hitbizomány ke-
rületvezető erdészeit még hercegi erdőör-
nek hívták. Az erdőőrök egy előírt nyom-
tatványon havonta írásban jelentették a
„védkerület” eseményeit. A fennmaradt
jelentések közül most a Szentpéterföldi
védkerület 1941. augusztusi jelentését tá-
rom az olvasók elé, amelyben Szabó Ven-
del „hgi. erdőőr” gyöngybetűs írással szá-
mol be a nála történetekről.

A jelentés alapján képet kapunk az el-
végzett munkákról, az utak, erdősítések
állapotáról. Mint olvashatjuk, pontos is-
meretei voltak a kerületében tartózkodó
szarvasbikákról, az általuk okozott erdei
károkról és a szomszédos mezőgazdasági
területekre éjjelente kiváltó, ott „sok kárt
tevő” szarvasokról is.

ÜZEMI JELENTÉS.

1	Főhasználati termelés	
2	Előhasználati termelés	
3	Fuvarozás idegen fogatokkal	Főhasználati területről iparvasuti vasúdra leszáll- tatottak, 3. ürm. tűzfűtő, 1. ürm. utcai, 2. P. 6. Pungó.
4	Fuvarozás saját fogatokkal	Főhasználati területről, iparvasuti vasúdra leszáll- tatottak, erdei fenyő rönköket, 1222.567 ^m és 492. ürm. tűzfűtő.
5	Értékesítés	Halász Kálmán. Zalaegerszeg, 165. ürm. tűzfűtő. Dödévára szőlő- birtokának eladása, 0.239 ^m erdei fenyő rönk, 60% ürm. tűzfűtő, 507. Pungó, 45. fűtő és 106. fenyő rönkért.
6	Utak és épületek karbantartása	A híd és előcsarnok fuvarozásakor igyekeztünk rönköket az utak töltéséhez használni. Munkák, 2. P. 6. P. 6. Pungó, 45. fűtő és 106. fenyő rönkért.
7	Erdősítések, csemetekertek állapota	Szarvasi erdősítés, 95% ra sikerült és jó fejlődésben van. Tölgyfás erdővel való, többet igyekeztünk beültetni.
8	Erdővédelem	Erdővel szomszédos területek, 2. d. szarvasbika a fiatalokba. Több erdei fenyőt lefűrészelték, melyek vélhetően elszáradtak.
9	Személyzet	
10	Vadászat	Szarvasi kóbor, jelentett, 14-es és 10-es szarvas- bika hírvil, jelenként tehén is változott át, az erdővel határos mezőgazdasági földeteken sok kárt tettek.
11	Balesetek	
12	Különféle	

Szentpéterföldre, 1941. augusztus 30.

Szabó Vendel
hgi. erdőőr

Tervezett programjaink

- NOVEMBER 8-10.; 15-17.
- Márton-napi járat a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal és a Hubertus Fogadó közreműködésével. Jelentkezés: +36 30 994 1653
- NOVEMBER 23.
- Karácsonyváró családi program a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskolában
- DECEMBER 7.
- Mikulás-járat a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal
- DECEMBER 2-6.
- Mikulás-járat óvodai és iskolai csoportoknak a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ:

www.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo;

ERDEI VASÚT: Horváth Dániel: +36-30/364-8901, erdeivasut@zalaerdo.hu
NYITNIKÉK: Kuczko Anita: +36-30/294-4385, kuczko.anita@zalaerdo.hu
ZAKATOLÓ: Molnárné Vitális Anikó: +36-30/933-8851, vitalis.aniko@zalaerdo.hu

TISZTELETDIPLOMÁST
KÖSZÖNTÜNK

Ez év július 11-én, a Soproni Egyetem Erdőmérnöki Karának nyilvános tanévzáró tanácsulása keretében, dr. Várhelyi József aranydiplomás erdőmérnöknek, az egykori Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság volt vezérigazgatójának, erdőmérnöki oklevele megszerzésének 60. évfordulója alkalmából gyémántoklevél tisztelet-diplomát adományoztak.

A jeles elismeréshez Szerkesztőségünk gratulál, s egyben erőben, egészségben eltöltött további nyugdíjas éveket kíván!

Dr. Baráth László
ny. okl. erdőmérnök